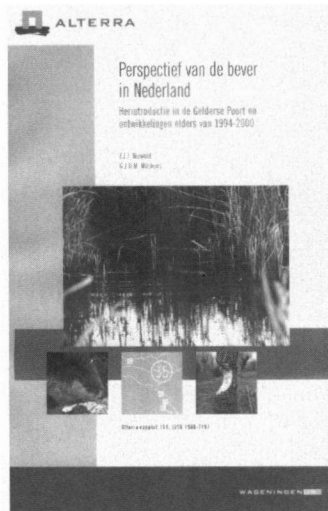

BESPREKING BOEK

Bevers

Op 30 November 2000 werd in de Gelderse Poort een klein feestje gevierd: de herintroductie van de bever in dat gebied was door Alterra geëvalueerd en voorzichtig positief beoordeeld. Hoewel het project in het begin kampte met grote sterfte onder de uitgezette bevers, lijken de huidige aanpassingen in de herintroductieprocedure doeltreffend te zijn. Niet alleen was de overlevingskans van de later uitgezette bevers aanmerkelijk groter, zij planten zich inmiddels ook voort. Zoals het regiohoofd van Staatsbosbeheer optimistisch zei: "Een algemene regel voor herintroducties lijkt te zijn dat de uitgezette populatie na zes tot tien jaar ineens zeer snel gaat groeien. Als dat hier ook opgaat kunnen we in de nabije toekomst een uitbreiding van het leefgebied van de bevers stroomafwaarts mogen verwachten."

De auteurs van het rapport 'Perspectief van de bever in Nederland' durven dergelijke uitspraken nog niet te doen. Zij zijn juist bezorgd over de kwetsbaarheid van de relatief kleine populaties in de Gelderse Poort (37 ex), Flevoland (20 ex) en langs de Maas (6 ex). De populatie in de Biesbosch is apart geëvalueerd en wordt in het rapport buiten beschouwing gelaten. Door de beperkte voortplanting tot op heden zul-

len de aparte groepen bevers voorlopig nog niet uitgroeien tot één aaneengesloten populatie. De jaarlijkse aanwas in zowel de Gelderse Poort als Flevoland neemt weliswaar toe, maar heeft bijvoorbeeld in de Gelderse Poort nog niet geleid tot vestiging van een tweede 'generatie' van nieuwe paren. Interessant zijn de verschillende oorzaken van de populatiegroei: in Flevoland is de groeisnelheid vooral te danken aan de goede voortplanting, terwijl de groei in de Gelderse Poort vooral het gevolg is van de lage sterfte. In beide gebieden is de populatiegroei hoger dan in de Biesbosch. De bevers langs de Maas leven zo ver uiteen dat zich nog geen paartjes hebben gevormd en er van voort-

planting nog geen sprake is.

Desondanks concluderen Niewold en Müskens dat de aanwezigheid van twee, weliswaar kleine en derhalve kwetsbare populaties, reden is om deze tweede herintroductie als geslaagd te beschouwen. De verwachting is dat deze populaties hun geleidelijke groei zullen doorzetten, maar omdat de huidige leefgebieden van de bevers niet snel vol zullen raken er pas op de lange termijn uitbreiding vanuit deze populaties langs de grote rivieren zal plaatsvinden. Daarmee is het doel van een aaneengesloten, duurzame populatie bevers in Nederland nog niet gerealiseerd. Bovendien zijn veel van de huidige 'founders' verwant aan elkaar, wat de genetische variatie van hun nakomelingen beperkt. De belangrijkste aanbeveling van het rapport is dan ook niet verrassend: aanvullende herintroducties uitvoeren en de huidige populatie in Flevoland met bijzettingen ondersteunen. In de Maas zou het bijzetten van Elbebevers kunnen voorkomen dat de bevers van Poolse afkomst uit het Eifelgebied zich vermengen met de Nederlandse populatie.

Al met al een uitgebreid en aangenaam leesbaar rapport dat een goed beeld geeft van de ontwikkelingen van de beverpopulatie in met name de Gelderse Poort. De titel van het rapport wekt echter valse hoop: doordat nagenoeg iedere verwijzing naar de populatie bevers in de Biesbosch ontbreekt, is het moeilijk om uit dit rapport een écht perspectief voor de bever in Nederland te halen.

*Meta Rijks, Curacaostraat 14bis,
3531 XL Utrecht*

Niewold, F.J.J. & G.J.D.M. Müskens, 2000. Perspectief van de bever in Nederland. Herintroductie in de Gelderse Poort en ontwikkelingen elders van 1994-2000. Alterra-rapport 159, Wageningen, 116 pag. ISSN 1566-7197. Te bestellen door fl. 53,60 over te maken op banknummer 367054612 t.n.v. Alterra te Wageningen, onder vermelding Alterra-rapport 159. Dit bedrag is inclusief BTW en verzendkosten.